

жатъ старитѣ здания на *Миновѣ* и *Зах. Жечковѣ* въ чаршията, въ архитектурата на които има елементи отъ тая на старитѣ безистени съ дебели стени.

Сливенскиятъ панаиръ.

Вжтрешната и външна търговия на едро въ турско време е била свързана най-вече съ тѣй нареченитѣ *панаири*, а тая въ по-тѣсенъ кръгъ — градъ или околия — съ *пазаритѣ*. Eneholt въ 1829 г. пише ое вънъ отъ износа на разни платове, кебета; губери и вълна отъ Сливенъ за Европейска Турция, М. Азия и Унгария, отъ вноса въ Сливенъ на лой, сапунъ, орисъ и вълна отъ Кримъ, отъ Цариградъ — кафе и други колониални стоки, и най-после, вънъ отъ купувания въ М.-Азия памукъ за да се носи отъ Сливенци въ Брашовъ, *останалитѣ предмети се продавали или обмѣняли въ самия градъ (Сливенъ) главно на неговия голѣмъ ежегоденъ панаиръ, гдето се стичали много търговци отъ Европа и Азия.* (les autres produits sont vendus ou échangés sur les lieux, principalement à la grande foire annuelle, à laquelle se réunissent beaucoup de marchands d'Europe et d'Asie).

Тукъ е думата за голѣмия *Сливенски панаиръ*, който не се помни отъ поколението раждано следъ Кримската война, а днесъ споменитѣ за него сж заличени, освенъ като такива отбелязани въ трудоветѣ на западни пжтешественици. Тоя панаиръ е толкова по-важенъ за насъ, че той е билъ втори по важностъ въ цѣлата турска империя до срѣдата на миналия вѣкъ, тѣй като най-голѣмитѣ до това време панаири въ тая обширна империя сж били *Узунджовския* и *Сливенския*. Следъ освобождението, мѣстото на тия панаири се зае отъ тия въ Ески-Джумая и Карнобатъ (отъ дветѣ страни на Балкана, въ източната половина на Полуострова).

Панаиря въ Сливенъ има своитѣ основи още при срѣдно-българското царство, когато тукъ сж се стичали поклонници и търговци на „Малката Света Гора“ при ежегоднитѣ празници на нейнитѣ манастири, около които имало събори (сборове). Следъ изчезването на тия манастири, разсипани отъ турцитѣ, сбороветѣ се обръщатъ на панаиръ, както е случая съ много панаири около следи на старо, разсипано заселище. Така, сбора-панаиръ, който е ставалъ при развалинитѣ на *Сарай* (до Странджа) е за възпоминание на изчезлото тамъ старо заселище, споредъ менъ Лардеа въ срѣднитѣ вѣкове, а Сарай-сейменъ въ турско време до кърджалийския периодъ.

За да има Сливенъ такъвъ голѣмъ панаиръ, за който всички пжтешественици пишатъ съ очудване и възхищение, е помогнала развитата въ Сливенъ индустрия, съсрѣдоточенитѣ презъ Сливенъ съобщения отъ Цариградъ — Одринъ за североизточна България, за пристанищата на Дунава въ край-